

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XXXI. Reverndissimo Patri Domino Ioanni Trithemio abbati ædis S. Iacobi
Herbipolis, viro inter Germanos primario, Nicolaus Gerbellius Phorcensis
salutem & felicitatem æternam.

urn:nbn:de:0128-1-17336

amicum. Nisi enim tua me premittit
em amicus. Quis non totus dolere efficitur
utem secum esse non potest, qui non vult
es, quid esset amicitia, respondit: *Frater*
ulchre quidem dixit de amico suo: *Frater*
o. Et ego sentio dimidium anime meae
scilicet amoris, & de eoque corpore quidem
o fit ut me loqui tecum existimem, *supra*
ite verborum. Vnde vim multam exco-
eris parce praeroculis, & si minime
cuius impellente potentia me amicitia
micum te cogito, dimidium me non
nemor & amans, quoniam ego me
terum vale. Ex Herbipoli 12. die mensis

IX.

DOMINO IOANNI TRITHEMIO
quondam vero Spanhemensi, praeposito
Serenissimi Regis Castiliae monetarii
Flandriae magister Salutem.

ue iam elapsi sunt, quod cum tua potentia
nihil postea certi audire vel petere spera-
alaret. Nihil enim audirem libentius, quam
prosperamque in cunctis fortunam. Magna
laris omnium doctorum virorum, postquam
ni terra nostra, qui te videre cupiant, magis
s venerabilis decretorum doctor, Nihil
saliter doctissimus in philosophia, in mathe-
ographia, in theologia quoque, & in car-
er peritus, quia fama nominis tui vixit
ndum duxerit, neque periculis & laboribus
d tuam venire paternitatem quantis
litteris à me petitis & acceptis, anno nonne
te, propter iniquitatem Symbionis,
nse vicesima quarta die mensis Februarii de
a, cum tristitia magna reuertus est ad
tis & meis in Spanheim apud priorem
manum. Hinc factum est, ut illatus dicitur
to agere coepimus, & necessario ab
stific tuam reuerentissimam paternitatem
chia, sed de tuo ad monasterium reditu
te ex magistro Nicolao Beisello, quem
Germani Traiectensi, in medicina doctum
cognouimus te esse sanum & incolorem,
patia Spanhemensi ad Herbipolim te con-
phari, de quo tibi multum congratulamur,
us: quin potius more tuo semper ali-
radietis vero de pulchro monte Doctor
te semper cogitat, & nocte somnia dicit
suo tandem satisfaciatur instituto, quo per-
ere sermones. Est enim vir tua allocutione
nguarum peritus: in multis quoque ex-
na vice Hierosolymis fuit, in Turcia dicitur
Bononia, Parisijs, Oxonia, Salamantica
scripturarum peregrinus exiit. Quare
ucat, reuerentissimam paternitatem

ambo simul diligentissime rogamus, vt nobis rescribas cum latore praesentium, vbi & quando praesentiam tuam possit conuenientius accedere, propterea quod multa habeat tecum loqui & conferre, quae literis nequeat demandare. Spero certe, quod eius conuersatio tibi non erit inuicunda. Vale praepositorum amatissime. Ex oppido Brugenfi in Flandria, 4. die mensis Martii. Anno incarnationis dominicae 1507.

XXX.

IOAN. TRITHEM. AB. MONASTERII S. IACOBI IN SVBVRBIO
civitatibus Herbipolensis, quondam vero Spanhemensis, 10 anni de Woesbruck magni
Telonei Brugenfis magistro, Salutem.

10

VICESIMA septima die mensis Maii Literas tuas amice charissime, simul & cuiusdam Nicolai de pulchro monte decretorum Doctoris per quemdam iuuenem suscepimus, qui cum altera mox die abiturum necessario se diceret, brevius rescriptus quam nostri fuerat instituti. Quod cum serenissimo Principe Domino Marchione Brandenburgensium nos fuisse commemorasti, verum est, abbatiamque dimisisse Spanhemensem & assumpsisse aliam, qui retulit non erravit. Non sine causa factum est maxima, quam vt scias, quam potero breuiter his literis consignabo. Anno Christianorum quinto supra quingentesimum atque millesimum, prima die mensis Aprilis de monasterio meo Spanhemensi exiui, à Serenissimo Principe Palatino vocatus Heidelbergam, vbi me aliquandiu moram agente, quidam ex monachis meis coniunctis sibi quibusdam Cynonotis, quandam in me conspirationem ordinantes occultam, Ducem illum Ioannem, quem optime nouisti ab olim, mihi reddiderunt infensum, vique adeo, vt quosdam è familia nostra, qui partibus fauere meis videbantur vinculis iuberet mancipari publicis, quasi malefactores sceleratos. Hæc dum mihi nunciarentur absenti commotus temeritate facti, statueram non redire ad monasterium, nisi tanti prius auctores mali contumeliam satisfactione congrua expiasent. Remansi ergo foris & maneo vsque in praesentem diem, nihil dubitans de iustitia Dei, quoniam in foueam cadent impii quam fecerunt. Quintadecima igitur die mensis Octobris proxime praeteriti, abbatiam hanc in qua nunc maneo adsumpsi, & Spanhemensem propter infidelitatem monachorum & ducem infensum voluntate spontanea resignaui. Hic ergo nunc viuo quamdiu voluerit altissimus, mihi & scripturis vago, semperque vltimam vocationem quam effugere potest nemo pauidus expecto. Quod si bonus ille doctor tuus me accedere voluerit, hic spero inueniet, nisi forsitan me interea oporteat aliquorsum declinare ad tempus vocatum vt olim. Scis enim quam necessarium nobis sit principum quandoque obedire mandatis. Vale nostri memor & amans. Ex Herbipoli vicesima octaua die mensis Maii. Anno Christianorum 1507.

XXXI.

REVERENDISSIMO PATRI DOMINO IOANNI TRITHEMIO
abbati adis S. Iacobi Herbipolis, viro inter Germanos primario, Nicolao Gerbellius
Phorcensis salutem & felicitatem aeternam.

CVM tu quidem reuerentissime pater & abba integerrime, tuis tibi monumentis literariis laudem tantam apud posteros & gloriam inuicibilem comparaueris, vt non tam humo humili, quam ipsis sub astris splendentibus deambulare occipias, non tamen viuus hic ille ingenii tui vigor otio delitescit, senio languet, viribusve medullitis disciplinarum palaestra eneruatis fluctuat, debilitatur, aut alget, sed lucubrationibus diurnis elychniumque redolentibus noui aliquid (si vera est fama) excogitat, quod admirabimur, concupiscimus, summaque veneratione hilariter exosulemur. Gratulor mihi ipsi sapientissime reuerentissime pater, me felicissimo hoc seculo progenitum, quo tot illustres viri, nec ignobilis fama, in Germania passim prodire, quos inter tu vnus es, qui cum literis Latinis & Hebraeis & Graecis apud Germanos fecisti locupletiores, inter quos tantum polles & enitescis, vt an cuiquam te comparem, an praferam cunctis in triuio sim, fluctuamque Chremetis instar Terentiani. Verum non inconsiderate dubito, cum non triuuium in te, sed disciplinarum omnium theatrum spaciosum, exuberans, nitidissimum conspicimus, non in te virtutem vnā aut tres, sed eas omnes tenaciter & agminatim coagulatas perinde ac spectaculo decentissimo spectemus. Quibus magnificenter & bel- lule exornatus multorum animos, plerorumque exercitationem literariam, omnium in

te quoque oculos plausibiliter conuertisti, qui certatim te adamant, vicissim salutant, acervatimque intuentur. Quibus & ego quidem excitatus perniciouser accuro, amoremque hunc, qui cum diutina euisceratione præcordia nostra populabundus concremavit, hisce nostris literis qualibuscumque; significanter (vt arbitramur) ostento, quibus me tibi confutissimum fore existimo, cum non dedignaris imi etiam subsellij literatores familiariter in albo tuo conscribere. Quod si tuo tuorumque consortio adscribor, optime cum Gerbellio actum esse asseueranter affirmo, siquidem non mortalem me sed immortalitate donatum haud incuriose iudicaturus. Quod reliquum superest reuerendissime pater, quicquid id est quod sub incude tua nunc elegantissima fabrefit & bracteatur, fac quæso vt ego qui tuus sum, qui me totum tuæ scæte consecro, sciam: vel quod nouum hunc tuum consecrati & militem scire magnopere desideras perscribere. Tuas enim literas desideranter expecto, quas, nimirum ea qua doctissimorum scripta veneratione excipere soleo, osculabundus æterna cedro, perpetuisque hæderis sempiternaque blanditer exornabo. Vale reuerendissime pater, & me inter tuos dignanter adnumera. Ex Colonia quarto Idus Iunii. Anno Domini 1507.

XXXII.

IOANNES TRITHEM. ABBAS S. IACOBI HERBIPOLENSIS, *Quondam Spanhemensis, Nicolao Gerbellio Phorcensi salutem.*

IAM DVDM acceptis literis tuis Gerbelli optime, simul ac votis respondere vt par erat animo statui, quo confidentia de me tuæ non frustrareris effectu, tantoque fierent amicitia nostræ gratiores, quanto citius coaluissent. Quod vero tantisper distuli, non te propterea vel neglectum existimare debebis à me, vel contemptum ostento, quibus me tibi confutissimum fore existimo, cum non dedignaris imi etiam subsellij literatores familiariter in albo tuo conscribere. Quod si tuo tuorumque consortio adscribor, optime cum Gerbellio actum esse asseueranter affirmo, siquidem non mortalem me sed immortalitate donatum haud incuriose iudicaturus. Quod reliquum superest reuerendissime pater, quicquid id est quod sub incude tua nunc elegantissima fabrefit & bracteatur, fac quæso vt ego qui tuus sum, qui me totum tuæ scæte consecro, sciam: vel quod nouum hunc tuum consecrati & militem scire magnopere desideras perscribere. Tuas enim literas desideranter expecto, quas, nimirum ea qua doctissimorum scripta veneratione excipere soleo, osculabundus æterna cedro, perpetuisque hæderis sempiternaque blanditer exornabo. Vale reuerendissime pater, & me inter tuos dignanter adnumera. Ex Colonia quarto Idus Iunii. Anno Domini 1507.

*Amicitia
doctorum
virosum
immortalis
hæc constat.*

*Similitudo
elegans.*